

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

1. neděle adventní Cyklus C

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“ (Lk 21,25-28.34-36)

Milí přátelé, dnes nám začal nový liturgický rok. Máme před sebou novou naději. V čem spočívá? Dnešní evangelium nám na to odpovídá. Naděje pro každého člověka je setkání s Bohem, který nás stvořil a touží po tom, abychom my byli s ním. Člověk není tím, kým je, ale tím, kým se stává. Kdybychom se nyní zeptali vašich rodičů, jak jste se chovali, když jste byli ještě malí, pravděpodobně bychom se dozvěděli, že jste se zlobili, když jste se měli dělit o nějakou hračku s ostatními dětmi a že jste měli pocit, že celý svět je tu jen pro vás. To je úplně normální a až výchovou, které se vám dostalo od maminky a tatínka, jste pochopili, že tady na světě nejste sami, ale že je třeba vidět i potřeby druhých lidí a lásku, která se vám dostává, že je třeba také oplácet. Člověk je tím, kým se stává. A stává se tím, k čemu směřuje; a směřuje k tomu, co miluje. Přírozeností člověka je totiž být „viator“. Víte, co to znamená? (*nechte odpovědět děti*) Je to latinské slovo, které má v sobě skrytou cestu (via) a znamená pocestný nebo poutník. Že je člověk „viator“ znamená, že stále něco hledá, očekává něco nového, někam směřuje. Směřuje k tomu, co miluje a zabít tuto přirozenou touhu v člověku, znamená připravit člověka o jeho lidství a o to, co ho odlišuje od zvířat. A co nebo koho vlastně hledáme? Jestliže je to Syn člověka – Bůh, který přišel na tuto zem, zůstal tady v Božím slově, v eucharistii a ve vzájemné lásce a znovu přijde na konci časů, jak jsme to slyšeli v dnešním evangeliu, tak je to nádherné. Protože je to stejné, jako když se těšíme na milovaného člověka a nemůžeme se dočkat, až uslyšíme jeho přicházející kroky. Jestliže ovšem někdo touží pouze po požitcích, nikdy nebude uspokojen. Srdce takových lidí je pak zatíženo pozemskými starostmi, ale také závislostmi všeho druhu. Takoví lidé jsou plni strachu a o nich je také řeč v dnešním evangeliu. A co my? Zvedněme hlavu a nebojme se očekávat toho, koho milujeme.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

1. neděle adventní Cyklus C

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velkou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadáni; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“ (Lk 21,25-28.34-36)

Pomůcky: papír A3, kde předem nalepíte cestu z přílohy, fixy nebo pastelky

Milí přátelé, dnes nám začal nový liturgický rok. Máme před sebou novou naději. V čem spočívá? Dnešní evangelium nám na to odpovídá. Naděje pro každého člověka je setkání s Bohem, který nás stvořil a touží po tom, abychom my byli s ním. Člověk není tím, kým je, ale tím, kým se stává. Kdybychom se nyní zeptali vašich rodičů, jak jste se chovali, když jste byli ještě malí, pravděpodobně bychom se dozvěděli, že jste se zlobili, když jste se měli dělit o nějakou hračku s ostatními dětmi a že jste měli pocit, že celý svět je tu jen pro vás. To je úplně normální a až výchovou, které se vám dostalo od maminky a tatínka, jste pochopili, že tady na světě nejste sami, ale že je třeba vidět i potřeby druhých lidí a lásku, která se vám dostává, že je třeba také oplácet. Člověk je tím, kým se stává. A stává se tím, k čemu směřuje; a směřuje k tomu, co miluje. Přirozeností člověka je totiž být „viator“. Víte, co to znamená? *(nechte odpovědět děti)* Je to latinské slovo, které má v sobě skrytou cestu (via) a znamená pocestný nebo poutník. Že je člověk „viator“ znamená, že stále něco hledá, očekává něco nového, někam směřuje. Směřuje k tomu, co miluje a zabít tuto přirozenou touhu v člověku, znamená připravit člověka o jeho lidství a o to, co ho odlišuje od zvířat. A co nebo koho vlastně hledáme? Jestliže je to Syn člověka – Bůh, který přišel na tuto zem, zůstal tady ve Slově Božím, v eucharistii a ve vzájemné lásce a znovu přijde na konci časů, jak jsme to slyšeli v dnešním evangeliu, tak je to nádherné. Protože je to stejné, jako když se těšíme na milovaného člověka a nemůžeme se dočkat, až uslyšíme jeho přicházející kroky. Jestliže ovšem někdo touží pouze po požitcích, nikdy nebude uspokojen. Srdce takových lidí je pak zatíženo pozemskými starostmi, ale také závislostmi všeho druhu. Takoví lidé jsou plni strachu a o nich je také řeč v dnešním evangeliu. A co my? Zvedněme hlavu a nebojme se očekávat toho, koho milujeme. *(Ukažte dětem papír s nalepenou cestou a vyzvěte je, aby se na ní podepsaly, cestu ať potom nesou s obětními dary a položí k oltáři)*